

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 11

BARCELONA: DIMECRES 11 DE JANER DE 1899

EDICIO DEL VESPRE

DIARI D' AVISOS Y NOTICIAS

ADMINISTRACIÓ: Rambla de las Flors, 25. — Teléfono núm. 152

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Barcelona, un mes. 1 pesseta

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

Per la edició del vespre se reben esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde

Anuncis del dia

Sant del dia: Sant Higin, papa y mr., y Santa Honorata, verge.
Sant de demà: Sant Nazari, martir, fill de Catalunya y Santa Faciana, martir.
Quaranta hores: Continuen en la parroquia de Sant Just. S' exposa a dos quarts de vuyt del matí y se reserva a dos quarts de sis de la tarda. Dimecres a la mateixa Iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de Deu del Patrociní en la Catedral. — Demà a la Verge del Pilar a Sant Jaume ó bé en la capella del carrer de son nom.
La Missa d' avuy: És de la Fera quarta — La de demà, de de la Fera quinta.

Observatori meteorològic de la Universitat. — D.^{re} E. Lozano. — 10 Janer.

Hores d' observació. — 9 matí; 3 de la tarda. — Baròmetre a 0 y al nivell del mar. — 758.25.
Temperatures. — Màximes: 35° sol; 1011 ombra. — Mínimes: 4° sol; 74 ombra. — Termòmetre tipo: 12.0; 14.0. — Pluja en 24 hores. — Mil·límetres: 0.02. — Aigua evaporada en 24 hores. — 1.63. — Graus d' humitat. — 74. — Vents. — Direcció: NNO; N. — Velocitat per 1^a 3.4; 4.7. — Estat del cel. — Nublos: Cobert. — Classes: Cumulus; Cumulus lba. — Cantitat: 0.7; 6.0.
Sortida del Sol, 7 h. 27 m. — Posta, 4 h. 20 m. — Sortida de Lluna, 6 h. 28 m. — Posta, 3 h. 6 m. E.

CHAMPAGNE CODORNIU

MEDALLA D'OR EN LA EXPOSICIÓ D'ANVERS

Demanis en los Colmados, Ultramarins, Fondas y Restaurants

LV MEN

Bec d' Incandescencia pe'l Gas

L'únic que dona una llum molt brillant sense trossos més ó menys verdosos ó pàl·lids. Una rosada que no fatiga la vista ni deprimeix el sistema nerviós. Dona gran relleu al verdader color als objectes; no fa fum, ni olor.

Potencia lumínica 100 bujias

GASTO: La meitat del d' un bec ordinari

Propia ab la seva gran irradiació per los grans establiments y els grans locals.

DESPATX. — Claris, 46 y 48, baixos. — BARCELONA

J. MARSANS ROF. — Valors y cupons

Rambla de Canaletas, 2

S'admeten Cubas, emissió 1890 y Obligacions 8 per 100 Fransa, emissió 1878, pera regirlosi la corresponent fulla de cupons.

LA REGENERACIÓ SOCIAL

PER MEDI DELS BONS ALIMENTS

Granja-Torre de Sagarra Santa Coloma de Gramanet

Ous del dia. — Llet pura al matí y vespre. — Vins de taula y ranci

Se reben encàrrecs: Portaferri, 22, porteria y Mercaders, número 33, pral. — BARCELONA.

Diner

sobre lletra ab una sola firma, a comerciants, industrials y propietaris. Tracte directe. Muntaner, 50, 5^a (Gracia). De 2 a 4; días de festa, de 10 a 1.

Poesias d' en Francesch Mathieu

Un volum de 280 planes, 2 pessetas. Aca de sortir. En las principals librerias.

Als primer y segon, restaurats, ab mosaic, en una economica, galeria, etc., 14 y 18 duros. Claris, 52 y 54.

Los deutes d' Espanya

No hi ha pas cap mena de dubte qu' una de las qüestions que mes profundament portan avuy preocupada a l' opinió pública, es lo modo y forma com se resolrà aixó qu' ara 'n diuen conflicte financier.

Que l' estat del Tresor espanyol es calamitos, ningú ho ignora; pero ningú, tampoch, sap fins a quin punt ho es, ni si ha pogut descobrir en los qui 'ns manen, ni en los que aspiran a manarnos desde Madrid, res que fassi endevinar siquerra quin será l' medi de que pensan valdres, pera afrontar resoltament la situació, comensant per dirnos la veritat dels que devem y acabant pera imposarnos reflexiva y profitosament lo modo de saldar a trassos y restabir lo credit nacional, absolutament perdut desfora.

Aixó no pot durar. Tothom parla de regeneracions y de sacrificis; pero cap dels politichs que bullen, s' anticipa a donarnos l' exemple pera lo primer, ni a dirnos en qué consisteixen los segons, a fi de que sian la base de nostre benestar material en lo pervindre. Al entorn, sols hi veyem ombres esgayeradoras; y com a paraules de consol en la contrarietat, sovint nos arriban certes declaracions ministerials, que donan motiu a lo que després ne diuen una alarma burdèl, y que fan lo seu efecte en algun sindicat d' agiotistas, sense moral, ni entranyas, que may manca pera explotar la pobresa d' esperit de la massa ignorant ó impresionable, que fins s' atreva a esportuguir per l' estornut d' un

sargento ó per la tosseta del President del Consell de ministres.

Fa un efecte deplorable sentir a totas horas y per tot arreu: lo trimestre vinent no pagarán lo cupó; los valors amortisables los convertirán en perpétuos y bon goig qu' ens paguin los dos terços de la renta; las Cubas son papers mullats... y altres mil exclamacions per l' estil que revelan un estat moral de gran depressió, alimentat per sobresalts y recels. Eixa agonia te que flair; vingui prompte la fel y l' vinagre ab que 's colmin nostras desdixas, pero sapiguem a que atenirnos, tot pensant ab demà.

Mantenir la incertitud en lo país, per lo que toca a la qüestió rentística, es una inesperienza lamentable, revela un complet desconeixement dels debers del governant y de l' art de governar, y te l' perillós inconvenient de que pot amenararnos ab gran facilitat a gravissims conflictes d' ordre internacional, quins primers tochs han sigut ja donats a Fransa y a Inglaterra.

Cal, donchs, qu' acabi aquesta falta de fixesa y de resolució, y que 's concreti d' un cop lo pensament en aquest punt delicadíssim y trascendental pera la vida política independent del Estat espanyol.

Los de casa, y 'ls de fora que fiant en nostre credit nos dugueren tots ó part de sos estalvis, avuy estan convençuts y resignats ensemps en benefici del Estat y en benefici propi, a consentir que se 'ls hi llevi quelcom de son dret; emperó uns y altres reclamen ab justicia la prompte determinació del seu sacrifici, pera que desaparegui l' estat d' alarma se 'ls hi torni la tranquil·litat y en ella trobar lo punt de partida de la reconstitució de llur posició perduda ó migrada.

Lo deute d' Espanya ha doblat (y 'ns quedem curts) d' ens del crit de Baire, ara prop quatre anys. ¿Com será atés aquest deute?

No 'ns proposém en aquest article parlar dels sistemes més favorables pera resoldre aqúest problema ab lo menor agravi dels tenedors de valors, y ab lo major profit pera l' Estat. Mes, si dirim, que la primera declaració que

ve obligat a fer tot home de govern, pera lograr que renaxi la confiança y allunyar propers perills, es que 'ls deutes d' Espanya, sian quins se vulguin, essent ligitims, ja vinguin directa ó immediatament garantits per l' Estat, ja sian preferentment hipotecats ab prenda especial, ja tingan avuy tants sols aquella garantia ab lo caracter de subsidiaria, tots serán atesos per igual y per igual regonegut; que estimats tots ells com valors públics, sufriran una mateixa sort; y que sos tenedors forosament lligats ab la entitat que 'ls garantissin, sufriran proporcionalment, sense preferencias indegudes, lo dolme que se 'ls imposi pera lo revisament material del país y de son credit en lo mon financier, fonament indispensable de la riquesa pública de tot Estat civilisat.

JOAN GUBERN.

LITERATURA EXTRANJERA

UN VIOLARI

Després de quinze anys d' exercici farmacèutic, Mr. Satete, apotecari de primera classe, ex-intern dels Hospitals, premiat per diferentes Academias y Societats científicas de provincies, autor de diversos especifics, recompensat ab la medalla d' or, etc., s' adonà de que, si s' rellava solament dels beneficis de la seva professió, no arribaria may a fer un bon dot per las sevas fillas.

Cinch ne tenia y com a bon pare de familia, desitjós de la seva felicitat, las volia casar molt bé. Ambició ben ligitima, perquè de Mr. Satete, s' en feya molt cas a la vila; regidor y tinent d' alcalde, president del comité de concentració dels electors independents, amic intim del diputat oportunista de qui havia assegurat l' elecció, fundador d' una societat de ciclistas regionals, secretari y tesorero del grup d' arqueòlegs del Sud-Oest, condecorat ab la medalla del Mérit Agricolt, se l' designava encara per més altas funcions y empleos més honorífics. Honrat com es de suposar, partidari de totas las autoritats, respectant totas las lleys, amic de totas las institucions, per qualsevol cantó que se l' miressin era un ciutadà model. Pero havia de portar una vida de gran senyor, los dinars politichs, los vestits de la seva dona y l' educació de las sevas fillas li costavan molts quarts; y encara que la farmacia li dongués molt — cent per cent com totas las farmacias — Mr. Satete no podia arreglar al cap del any tots los diners qu' hauria volgut.

Es vritat qu' havia estat de pega en varias operacions extra-professionals, qu' havia tingut pèrduas considerables especulant ab lo Panamá y los valors turcs y encarregant d' una empresa de diligencias que s' en havia anat al cel.

— ¡Bah! — deya ell — ja trovaré una cosa seria un dia ó altre.

Y pensava en fer algun xarop miraculós ó be unas pastillas mágicas, seguint l' exemple dels seus companys d' ofici. Pero encara va trovar una cosa millor.

Venia sovint a la seva oficina un bon home, solter, sense hereus directes y que sempre s' queixava dels mal de caps que li donava l' administració dels seus interessos. Desde que l' vegé M. Satete l' havia jutjat malalt y débil de caracter.

— Per qué no colloquen la vostra fortuna en un vitalici? — Li va dir un dia. — Doblaríau la renda y no os hauriau d' amohinar gens ni mica.

Pero el pobre home no s' hi avingué.

— Un vitalici? ¿dihieu? — ¿Deu m' en guard! Un no sap may a qui deixa los quarts. No estaria tranquil... tindria por. ¿Cá barre! Y avuy que hi ha tanta gent que matan... y los anarquistas!!

— Ja ho veig — respongué l' apotecari — y no os aconsellaria pas que arreglés el negoci ab qualsevol, perquè aquestes coses son delicadas. Pero ja trovarian gent seria, personas de confiança. Un home formal em sembla que no os ha de fer falta. Gracies a Deu ab las lleys noves! Y aixó és decausaria molt.

May més tentacions codiciosas, ni responsabilitats! ¡Un paradís! Y al fi disfrutariu de la vida, sense comptar que d' aquest modo, un sou val dos sous, una pesseta dugas y mil pessetas duas mil. ¡Ja! ja! Després, vos son fort com una alga.

— ¿Què jo? — digué exclamant l' altre infel·l. — Si estich malalt! molt malalt! No dormo, ni menjo...

— ¡Bah, bah, bah! — li replicà M. Satete aixecant las espátulas. Los metjes os han ficat al cap aquestas manias. ¡Es clar, es lo seu ofici! Pero jo, jo que soch metje també y que ab una mirada conech lo que la gent tenen al ventra... jo es diu que no poden estar millor. Al vostre lloch, los enviaria a passeig tots los metjes.

Y afegí ab to de llàstima:

— Mirau, si jo no tingués familia per calcar y disfrutar una salut de ferro com vos, no en faria poch de temps que m' hauria fet un vitalici.

— ¿Vos, M. Satete!

— Jo mateix ja vos ho garanteixo. ¿Y voleu que os ho diga? Jo los prech los vostres diners al deu per cent de interessos. Es una bojeria, ja ho sé, pero tant s' me endona. Jo soch axis, m' agrada fer favors. Em sembla que bé tindreu confiança en mi.

— Vos M. Satete! ¡Ja ho crech que sí! No 'n caldría d' altra!

Y lo pobre home ab la fisonomia animada pel goig y al content repetí:

— No 'n caldría d' altra!

L' endemà M. Satete s' en anà a veure lo metje que cuidava a quell bon home per tenir certes noticies confidenciales.

Lo metje li objectà lo secret professional.

— ¡Home! De matje a farmacèutic, axó no té rahó de esser — digué M. Satete.

A més de que aquest home es un parent vell que l' aprecio molt, m' interessa bastant per la seva salut, perquè crech que no 's cunya gayre. Em sembla que s' el tindria de vigilar. Veyam, parlemos franch, ¿qué en penseu vos?

— Donchs, ja que em parlen axis, respongué lo metje tranquil·litzat — em sembla que aquest pobre home té mala pesa al telar.

Ab molt cuylado, ab un mode de viure molt arreglat, encare pot durar uns quants anys més.

Pero, sobre tot, res d' imprudencias. Té una mania que em costa molt de treure'l del cap.

Sempre se voldria purgar y una purga lo reventaria, perquè es molt de temer a llavors una hemorragia intestinal, y ¡bonaniti viola!

— Perfectament — digué l' apotecari — Al seu ventre li convé la llibertat, pero no lo llicencia.

— Lo mateix que en politica, — acabà lo metje. — Tots los organismes s' assemblan, funcionan per las mateixas necessitats y es rompan per las mateixas causas.

Aquella tarde mateixa lo negoci quedava arreglat y a la setmana següent, registat ab tots los requisits de la ley, era cosa definitiva. Al mateix temps que la fortuna sortia per una porta de la casa del pobre home, la mort hi entrava per un altra.

Tres dias després d' axó, lo bon home que no es movia may de la farmacia, es queixà a M. Satete.

— Axó no vá, — deya.

— No sé pas que tinch. El cap em roda y estich com enlluernat. El ventrell s' em desregla y los budells no marcan com deuria.

Vaja, ¿axó no vá!

— ¡Es la primavera! — respongué categòricament l' honrat apotecari. A mi també m' fa aquest efecte... y a tothom.

Una parga lleugeresa y llestos! ¡Mirau, jo 'm vaig purgar ahí, os hauriau de purgar demà!

El bon home s' esferchí.

— Y ara? ¿Una purga? Si m' ha prohibit formalment que no 'm purgue!

M. Satete s' en rigué.

— ¿Qué diable! Los metjes no alaban may los bons remeis, ells lo que volen es que los mals durin, y es comprén. Pero en fi, es cosa vostra y si creyen...

— ¡Es a dir — va insistir l' altre — que vos creyen!

Una ampolla d' ayguardent alemany... un gotet de vi cada deu mi-

nuts... axó es lo que prech. Y l' endemà fresch com una rosa, axerit com un pèsol, trempat com un ginjol.

— ¡Vaya donchs, donchen! Aquestes metjes en diuen tantas...

Y s' endugué l' ampolla.

Quant lo pobre home hagué sortit, M. Satete s' fregà las mans ab alegria al pensar en la noticia que no podia menys de rebre l' endemà, murmurà tot xistós:

— ¡Purga legal!

OCTAVE MIRBEAU.

(Trad. de W. Coroleu.)

Notas políticas

Lo derrer patrioter

Lo catalanisme, te a més de don Teodoro Baró un altre enemic; lo castella. Lo castella, no es lo castellà bo y campetano en son país, cortés ab tothom y noble; sino lo castellà d' exportació que s' subleva contra l' medi que l' rodeja. Es lo del hable V. en cristiano; es lo que coneixia odis en tots los hemisferis, a Filipinas, a América, en las terras d' Espanya que no parlen com Cervantes.

Lo castella es la exageració del castellà; enterch, serio, ferm, intransigent, se lat sempre contra tothom, y avuy encara canta l' himne de Cádiz, y brama irat contra los que demanaren la odiosa pau, la paz a todo trance, la paz a toda costa. Lo castella es moro y no perdona al que no es beduí, al que viu del treball sempre servil, aquesta gent baixa, que s' mou no més pels quarts, que no té l' sentiment del honor immanejable, intangible.

Lo castella parla y 'ls lectors ben sentats pera no caurer poden llegir lo que escriu a Barcelona:

Antes de la pérdida de nuestras colonias de America y Oceania, la Marcha de Cádiz nos entusiasma a todos; cuando nuestro pueblo juvenil se embarcaba, para defender la integridad del territorio español, en Cádiz, como en Santander, como en la Coruña, como en Barcelona, las manifestaciones de amor patrio eran extremadas y no solo más que este solo ardoroso grito: ¡Viva España! Barcelona, sobre todo, se distinguía en dar impulso a aquel entusiasmo nacional. ¡Quinta columna de España!

La culpa de lo cambi que fins fa parlar en llatí casuà al honorable pobre home, es justament axó.

Y banqueros, navieros, comerciantes, industriales, bolistas, y toda la gente del dinero, cuando se persudieron que va no quedaba más que explotar, porque Cuba se les iba de las manos, se identificaron, pidiendo al unísono, paz a todo coste. Salvar los intereses, salvar el cupón; lo demás, honra y dignidad, ¿qué valían? ¡Nada!

Y de tot lo home encare s' en plany en prosa y en vers:

El que se arrojó a sus pies, haciendo bajar al suelo la boca de los fusiles de docientos mil combatientes que tanta aún en Cuba, debía ser pisoteado, y lo fue, ¡vive Dios! hasta lo inverosímil!

La paz se hizo a todo coste! ¡Perdimos hasta el honor!

¡...trogonos, oh musa!

Que ya la voz rehúsa

enbargada en suspiros, mi garganta!

Y aqueix poch cuylado en mantenir net y espolsat l' honor castellano; aqueixa poca condícia en mantenir senca la integritat de la patria; al leon espanyol en tenen la culpa dos coses: los mercançiferos catalanes y la hidra del regionalismo.

Perque a Cuba, lo exercit espanyol no ha sigut sensat, perquè los infelissos que 'n tornan no venen malalts y acla-parats pel clima y la miseria, res d' axó, allí no hi ha hagut ni la superior civilisació industrial del Nort-América, ni sa superioritat numérica ni res.

Lo guerrero de un any enrera, encara ho es desde la redacció, y s' atreueix contra tothom.

Vol 120.000 soldados acimatados, y 80.000 voluntarios, dirigidos por otros generales, que hubieran sabido cumplir sus deberes, exhortados del implacable vomito negro y del paludismo feroz, la campaña invasora de los yanquis hubiera resultado por lo pronto un desastre, un verdadero desastre. ¡Si esto es lo que duele precisamente!

Salve ilustre guerrero

Pío, felice triunfador Trajano

ante quien muda se postró la tierra.

La Fransa en perill

Si s' mira detingudament lo trastorn que l' assumpte Dreyfus este causant

en la opinió francesa; si s' repara la intensitat dels mals que ocasiona y la gravetat dels conflictes que esclaten y darrera l' altre, hem de regoneixer que 'ns trobem davant d' una crisi social, tant grave pera l' poble que la sufreix, com l' alcoholicisme ó l' histerisme pera un individu.

Encara que semblí paradoxal, en l' assumpte Dreyfus, avuy, en Dreyfus es lo de menes.

Abans de la condemna del famós capitá jueu, ja li havia partidaris entusiastas y enemichs declarats de la supremacia del exercit, com li havia també autisemitas rabiosos y defensors decidits dels drets dels jueus; mes, fins allavors, las lluytas entre 'ls qui professaven aquestas tendencias, interessava escassissimament al poble francès. Vingué la condemna d' en Dreyfus; y 'ls antisemites, fent d' un cas lley general, cridaren la guerra santa contra 'ls seus germans de rassa; vingué la famosa carta d' en Zola y alguns dutes sobre l' esperit de justicia en que s' devia haver inspirat lo tribunal militar sentenciador, y 'ls enemichs del exercit culpaven a aquest d' un delictó que, d' existir, serian ben contents los que 'n foren responsables.

La lluyta s' desencadenà furienta, y 'ls mil episodis que s' han anat succehidur, han servit admirablement pera fer durar un estat de febre y d' agitació que, normalment, passa depressa. Avuy, las cosas han arribat a tal punt que, si moria en Dreyfus, la agitació continuaria.

Cada un dels dos bandos enarbora una bandera simpática, pero cada un arriba a consecuencias que l' fan repulsiu.

Lo programa dels dreyfusistas es la veritat y la justicia; a la justicia y a la veritat ho sacrifican tot, fins lo sentiment de patria. Los antidreyfusistas volen ser patriotas; segons ells, davant la salut de patria desapareix l' individu.

Aquestas son las banderas dels dos partits: un, individualista y romántich; l' altre, imperialista y positiv. Mes, darrera d' axó hi ha quelcom més que explica la animositat dels dos bandos. Pera 'ls uns los militars son lo més sencer de la societat francesa y la preponderancia del sabre es la única que pot retornar a Fransa la consideració y l' respecte dels altres pobles y esforzar la preponderancia que, pels seus milions, exerceix la rassa jueva.

Pera 'ls altres, lo militarisme es l' enemich del progrés y de la llibertat, y lo respecte al predominiu jueu vé imposat per la fraternitat universal... y per las ventajass economicas que a Fransa reportan.

Y la lluyta entre los dos bandos ha pres proporcions espantosas. A horas d' ara han caygut a sas embestidas dos ministeris; los partits politichs s' han desfet pera donar lloch als bandos de revisionistas y antirrevisionistas, en los quals vegem als conservadors anar del bras ab los anarquistas; tots los diaris s' han afiliat a un dels dos bandos, y ab articlos violents y ressenyas detalladas dels fetes insignificants referents a la gran qüestió han enbarratxat al poble francès fins als extrems de que, lo no que s' refereix al assumpte Dreyfus es mirat ab indiferencia.

La mitat del poble francès, d' aquell poble que pel sol nom de llibertat dava la vida, reuega avuy d' aquesta y no veu altre medi de fer politica nacional, que establir una dictadura militar; y l' altre mitat, infeccionada per lo virus comopolita d' en Guesde y d' en Jaurés, no pensa més que enderrocar los idols qu' alsa la primera, y al cridar los uns ¡viva l' exercit! los altres contestan ¡morir! y fins als crits de ¡viva Fransa! se contesta ab altres de ¡morir Fransa! ¡Abais la patria!

Y vingú lo de Fashoda, y l' poble francès contemplà ab una indiferencia esferchidora aquell fracàs de la seva politica colonial y aquella pública confessió de la seva debilitat. Preocupats més, molt més, la sortida d' en Zola ó d' en Esteratzí que no pas la vergonyosa retirada d' en Marchand.

Y mentres Fransa está minada per aquestas lluytas interiors, prélech obligat de la desfeta de tots los pobles; En Carlos Dikes demana que s' augmentin las escuadras inglesas y en l' horitzó s' dibuxan los conflictes que poden portar a la Fransa a una guerra que la troba

ria en la mateixa situació que la del any 70 en la que, dividida en imperialis i republicans, no s'recordaren de que eren francesos, sinó quan no hi era a temps i los prussians estaven a las portas de París.

Gazeta catalanista

Lo darrer diumenge, a las nou del vespre, s'inaugurà la patriòtica Lliga Regional de Manresa, la nova Associació Obrera Catalana, constituïda en aquella ciutat.

Què és la vetllada un doble caràcter, d'artística i de política, i tant en un concepte com en l'altre, mereix del tot la qualificació de notable.

Lo discurs presidencial que obri la sessió, explicà els ideals de la naxent col·lectivitat, fent veure la necessitat que té d'agrupar-se la classe obrera sota la bandera de nostres reivindicacions per aparcar-se vanitosament de la política madrilenya. Lo senyor Tardà i Molist, en eloqüents paraules, plens d'entusiasme i de convicció, tractà la qüestió social, demostrant, que, si s'indulgesim d'un esperit severament català los organismes polítics-socials de Catalunya, l'harmonia entre lo capital i lo treball fora en nostra patria un fet. Combatí després lo servei militar obligatori, que demanava alguns partits, considerant lo sols com una agravant dels mals que patim, i acabà agraïnt a la Lliga Regional l'hostatge que se los hi havia ofert.

Llegirense, després, algunes poesies i s'executava algunes composicions que obligaven justos aplausos, acabant la vetllada ab lo discurs de gratificació que pronuncià lo secretari don Estanislau Cases, que remarcà als concurrents de la seva assistència, i s'estengué en precises consideracions sobre la naturalesa del Estat i la de la Nació, fixant lo verdader concepte d'un i d'altre.

Per més que la nova Associació conseguí expandir los nostres ideals entre los honrats obrers de la lleal Manresa, i esperem que la constitució d'aquesta serà un fet que trovarà en las altres poblacions de Catalunya, esperits patriòtics que l'vulguin dignament imitar.

Notícies de Barcelona

Lo dia d'avuy ha començat ennuvolat completament, presentant aspecte plujós, si be sols hem tingut un lleuger ruixadet entre sis i set del matí.

Més tard, lo vent N. Oest ha arrambat cap al mar, en direcció Oest, las boyas tates, deixant lo cel completament seré i sentint-se un bon xich més de fresca qu' en los dies passats.

Al moll ascudren moltes persones, per veure si arribava lo vapor «Hapsburg», que s'esperava en nostre port, y qu'ha arribat a dos quarts de quatre, coin d'hem en altre part.

Alis mateix se oren que vindrà d'altres pocs dies lo «München», qu' embarcà en la Habana lo batalló de cassadors de Mérida i algunes altres forces.

En lo tren-correu de Valencia, arribaren a aquesta ciutat 42 repatriats naturals d'aquesta província i 7 de la de Girona.

Lo vinent divendres se donarà en lo Gran Teatre del Liceo una funció organitzada per lo «Diario del Comercio», a benefici dels repatriats que desembarquen en aquest port.

En lo tren exprés de Madrid arribà ahir a Barcelona lo comandant general d'Artilleria d'aquest cos d'exèrcit, don Francesc de Salas.

Es indispensable que las autoritats disposin una immediata inspecció sanitària de las cases núms. 4 i 113 dels carrers de l'Abad Satorn i Sant Pau, ahont hi ha un foc d'infecció, segons nos han assegurat alguns veïns, que ha sigut causa de que morissin del tifus varius persones, havent encara atacs de dita malaltia.

No dubtem que s'pendràn las condicions resolucions ab la urgència que l'cas reclama.

Per a enterarlos d'un assumpte que los interessa deuen presentarse en la secretaria de l'alcaldia los subjectes qual nom es lo següent:

Jacinto Navarro, Pere Expósito Nevot, Lluís Nevot Plana, Josep Cuello Roca, Manel Sabemill Damaso, Miquel Cuadrado Seta, Martí Ballón Peiro, Tomás Riquel Gomez, Domingo Maimó Rubio, Joan Colomer Renegis, Lluís Gili Llinars, los pares de Angel Odenari, Enrich Puigbó Sastre, Vicens Perez Miralles, Antoni Feche Liarte, Marcell Hermander Arévalo, Fern Chabó, Tomás López Mira, Pere Puigarnau, Agustí Ferrer, Ignasi Serratos, Ferrer, Joaquim Cols, Antoni Roger Freixas, Marián Sinó Martí, Tuhad Casanovas, Josep Borrís, Norbert Aleover Ponterá, Manel Royo Ortola, Rosendo Joaquin, Joan Clarinazo Zaragosa, Nicolau Perez, Josep Maduell Aragones, Antoni Roura Boniani, Josep Oset, Joan Blanch, Carles Carrasa Pigné, Josep Andrés Joan, Emili Calvo Carreras, Pere Roig Sguet, Antoni Aguilera Casanovas, Salvador Bibian, Agustí Espin Eja, Vicens Banqué, Bernat Gorriza, Agustí Campmany Roselló, Jaume Casas Casals, Angel Parra, Gaspar Serra Baló, Pau Novell, Joan Bernat, Jaume Roquet Bigas, Salvador Salvadó, Ricard Farri, Antoni Alomar Balid, Casimiro Saye Maye, Jaume Ojanne, Miquel Vardà, Josep Valls Grau, Marián Estrada, Antoni Araque, Pere Roig, Pere Oparola, Miquel Bague, Josep Jordán, Joaquim Lopez, Esteve Llop Oliver, Bernat Oliver, Ferrand Estanell, Culiata Pere Giribau, Pere Casas Novell, Joan Torres Marsal i Andreu Basset.

En l'Hospital de Santa Creu, ha sigut allotjat un home, Josep Salich, que treballant en la iglesia del poble de Llerona, tingué la desgracia de caure desde una bastida, rompentes lo bras esquer per varius punts.

Al infel·li, l'acompanya a aquesta ciutat, lo que de vigilancia del districte de Granollers.

Lo vapor «Puerio de Mahón» que arribà ahir de Palma, ve dur un peix colossal que va exhibir al públic en una barraca de la porta de la Pau, prop del Parc d'En-

ginyers. L'animalot de referencia fou transportat al mercat del Born, ahont estigué depositat tota la tarde, cridant molt l'atenció del públic, puig perteneix a una especie rara y desconeguda en nostres aigües. Algué que volia comprarlo per negociar ab sa exposició, se ho deixà correr al veure que li havien sigut arrancades las dos barres y una de sas ganyas.

En l'hospital militar d'Alfons XII han mort recentment los repatriats de Cuba Miquel Paró Ordemull i Cecili Pujol y Palau, y en lo del carrer de Tallers, lo de Filipinas Josep Emilio Alonso (cabo de la Armada). Al cel s'han.

Nostre amic lo redactor de La Publicidad, D. Lluís Figuerola, s'ha trova ja aliat de la malaltia que l'havia retingut a casa seva alguns dies. Ho celebrem moltíssim.

Lo dia 19 del corrent, a las quatre de la tarde, se celebrà en la Diputació la subasta de las obras del pabelló destinat a canya, torn de coure pa y dipòsit de provisions, corresponent al grup d'edificis de la Casa de Maternitat y Expositos, baix lo pressupòsit de 49.885'91 pesetas y fansa de 2.494'29 pesetas.

En la Casa de socorro del districte de las Dressanas, ha sigut curada aquest matí, Clara Moreno, de varius ferides que tenia en la cara y braços; las quals l'hi ocasionaren duas altres dones en baralles que tingueren en l'escalier de la casa número 10 del carrer de l'Olm.

L'Ajuntament treballa per adquirir ab destí als Museus municipals, lo valió monetari pertanyent al senyor Vidal y Cuadras, que estigué exposat en lo Museu Martorell, durant la Exposició Universal de 1888.

Sembla que dita colecció de monedes estava en venda y havian ja ofert preu para quedar-se ab ella varius coleccionistas estrangers. Notícies alguns regidors de lo que passava, volgueren que no s'repelís lo descompte demostrat quan darrerament signà venguda y duta a França la Armoria Estruch, y s'afegiren perquè aquell valió monetari no fos tret de Barcelona.

La dificultat y ben grossa, està en que l'Era municipal no disposa de fonsos para pagar lo valor, bastant pujat, d'aquesta colecció, havent-se pensat a fi de solventar-la, en cedir a cambi del monetari algun solar de terreny dels que té l'Ajuntament en los alrededores del Parc.

La venda que sembla definitivament acordada, es la de la propietat de las obras musicals del popular Clavé. La casa compradora es, com digueren en una de nostres edicions darreres, una de las més importants de Nort America.

Respecte a la venda de la Biblioteca Amer a una marxanta francesa, si be es cert com anunciarem que està desgraciadament firmat lo contracte, los llibres no han surtit encara de Catalunya, y la marxanta no ha satisfet mes que l'primer plaça de la quantitat estipulada. De no fer la entrega total abans del primer de febrer, la venda serà nula.

Per la adquisició d'aquesta Biblioteca l'Ateneo Barcelonés havia ofert 25.000 pesetas.

Se trova vacant la plaça d'apotecari de la vila d'Arbúcies. Las personas a qui pugui convenir ocupar-la, poden demanar las informacions que necessitin al Alcalde de la població.

Están també vacants las plaças de professor numerari d'Aritmética, Geometria, principis de construcció y coneixement de materials, de las escuelas d'Arts y Oficis, de Vilanova y Geltrú y d'Almeria, dotades ab lo sou anual de 2.500 ptas. y qu'han de provehir-se per concurs.

Las plaças de professor numerari de Francés y Inglés de la Escuela Central d'Arts y Oficis, dotada ab lo sou anual de 3.000 pesetas, a las que deuen afegir-senhi 500 per rahó de residencia. Se proveirà per concurs.

Han contret matrimoni en la nostra ciutat los senyors següents: ab donya Lluïsa Plandiura Pou, don Gabriel Estapé; ab donya Mercé Gaya, don Sebastià Martí Pujol, y ab donya Rosalia Fernández Navas, don Amadeu Cristó.

L'Ajuntament ha acordat adquirir per subasta varius vigas de ferro de doble t, que s'han necessitat para las reparacions que s'portan a cap en lo mercat de Santa Caterina; dita subasta tindrà lloch en la Casa de la Ciutat, lo dia 18 del corrent a las dotze del matí, baix lo tipo de 2.018'93 ptas. y subjectant-se al plec de condicions que s' trovarà de manifestar lo Negociat d'Hisenda de la Secretaria municipal durant las horas de despatx.

Aquesta matí en lo sereno Isidro Fernández, ha donat ajuda al inspector senyor Tressors, para detenir en lo carrer del Tigre, núm. 18, a un subjecte reclamat per lo Govern Civil.

Aquest dematí en lo Palau Episcopal se han celebrat exàmens de Sínode para la renovació de llicencias.

Formaran lo tribunal lo M. L. senyor doctor don Bonaventura Ribas, dignitat d'Arcebis d'aquesta Catedral, y los reverents parròcs de Sant Pau y de Sant Miquel del Port, doctors don Ramón M. de Magarola y don Pere Pons.

Arriba fins a 50 los noms d'instancias que s'han presentat para las oposicions a las 27 plaças de professors de gimnasia, vacants en los instituts de segona ensenyança.

Ab motiu del próxim estreno en lo Liceo, de la ópera de Wagner «La Walkiria», resulta que son en gran número ls aficionats a la música, residents a Palma de Mallorca, que preparan una excursió a la nostra capital. A tal efecte, las compayias de vapors mallorquins establiran rebuixa de preus en los bitllets d'anada y tornada. En cas de que la excursió s' realisi, s'afirma que una important societat coral d'aquesta ciutat, ha ofert celebrar algunes festes en obsequi als mallorquins.

La Comissió mixta de Reclutament acordà excluir totalment del servei, a Josep Co y Collol, sortejat en la secció sexta ab lo número 520 del reemplé de 1888, ab arreglo a lo disposat en lo párraf 7.º del article 60 de la vigent Lley de reemplésos.

Las Juntas del Centre de Maestros d'Obras de Catalunya han quedat constitu-

Nou arancel d'aduanas PERA LA ISLA DE CUBA

establert per lo president dels Estats Units, Mr. Mac-Kinley, que ha comensat a regir desde l'primer del corrent Janer

(Traduhit expressament para LA VEU DE CATALUNYA)

Considerant l'interés que para ls exportadors catalans té no solament lo coneixement de las noves tarifas, sinó la comparació ab las que, segons l'arancel del any 1897 s'aplicaven als productes espanyols a la seva entrada en la Isla de Cuba, indiquem en las duas columnas, la esmentada tarifa espanyola y la darrera tarifa americana para productos de todas las naciones.

En las publicaciones americanas hi apareixen la antiga tarifa espanyola para productos extranjeros, la tarifa interinament aplicada per los Estats Units, en lo mes d'Agost en las primeras portas que ocuparen a Cuba, y lo tant per cent de rebuixa que aquesta suposava; mes creyem molt més interessant para ls nostres lectors, y menos complicada, la comparació de las duas tarifas esmentadas.

CLASSE QUINTA
Cáñem, lli, pita, yute y demás fibras vegetales ab las sevas manufacturas.

Grupo primer

En branca ó filats

132.—Cáñem, lli ó rami en branca, rastrellat ó en estopa.

133.—Abacá, henequen, pita, yute y demás fibras vegetales en branca, rastrellat ó en estopa.

134.—Fils torsats en dos ó més caps (incluint el pes del rodet y la filassa).

Classificació proposada a la partida 134:

Fils torsats en dos ó més caps, incluint el pes del rodet y la filassa, sempre que no vagin preparats d'una altra manera.

135.—Cordills y cordas:

a) Fil d'empalomar y cordillet de cáñem que no tinga més de 3 milímetros de gruix.

b) Cordas y cordills de cáñem que passin de 3 milímetros de gruix.

c) Cordas y cordills d'abacá, henequen, pita, yute ó altres fibras.

Grupo segon

Teixits

136.—Teixits de cáñem, lli, rami, yute ó altres fibras vegetales no tarificadas; lliços, crehñats ó adamascats, que cada 100 metres quadrats pesin 85 ó més kilos; crús, a mitj emblanquir ó tenyits en pesa:

a) Hasta 5 fils.

b) De 6 a 8 fils.

c) De 9 a 12 fils.

d) De 13 a 16 fils.

e) De 17 fils per amunt.

137 bis.—Los teixits de la partida anterior, quan siguin blancs ó estampats, pagarán un 15 per 100 de recarrech.

138 ter.—Los mateixos teixits, fabricats en fils que vagin tenyits, pagarán un 25 per 100 de recarrech.

137.—Teixits lliços, crehñats ó adamascats, que pesin de 20 a 35 kilos per 100 metres quadrats, crús, a mitj emblanquir ó tenyits en pesa:

a) Hasta 5 fils.

b) De 6 a 8 fils.

c) De 9 a 12 fils.

d) De 13 a 16 fils.

e) De 17 fils per amunt.

137 bis.—Los teixits de la partida anterior, quan siguin blancs ó estampats, pagarán lo d'aguellas ab un 25 per 100 de recarrech.

137 ter.—Los mateixos teixits manufacturats ab fils tenyits. Com los altres ab un 40 per 100 de recarrech.

138.—Teixits lliços, crehñats ó adamascats, que pesin de 10 a 20 kilos per cada 100 metres quadrats; crús, a mitj emblanquir ó tenyits en pesa:

a) Hasta 5 fils.

b) De 6 a 8 fils.

c) De 9 a 12 fils.

d) De 13 a 16 fils.

e) De 17 a 20 fils.

f) De 21 fils per amunt.

138 bis.—Los teixits de la partida anterior quant siguin blancs ó estampats pagarán un 30 p. 0/0 de recarrech.

138 ter.—Los mateixos teixits quan vagin manufacturats en fils tenyits, pagarán un 50 p. 0/0 de recarrech.

139.—Teixits lliços, crehñats ó adamascats, que pesin menos de 10 kilos per cada 100 metres quadrats; crús a mitj emblanquir ó tenyits en pesa:

a) Hasta 5 fils.

b) De 6 a 8 fils.

c) De 9 a 12 fils.

d) De 13 a 16 fils.

e) De 17 a 20 fils.

f) De 21 fils per amunt.

139 bis.—Los mateixos teixits blancs ó estampats tindrán un recarrech de 30 p. 0/0.

139 ter.—Los mateixos teixits fets ab fils pintats, pagarán un 50 per 100 de recarrech.

140.—Velluts y felpas de lli, yute, etc.

141.—Teixits de punt de mitja, de lli ó cáñem, ab barreja de cotó ó sense aquell ni altres fibres vegetals, encare que hi hagi má de obra de sastre ó modista.

a) En pessas, camisetes ó calsotets.

b) En mitjas, mitjons, guants y altres objectes petits.

142.—Tuls.

a) Lliços.

b) Treballats ó brodats ab telar.

143.—Encaixos, blondas y puntillas.

144.—Alfombras de yute, cáñem ó altres fibres vegetals sense barreja de llana.

145.—Teixits anomenats tapiseria, per cadiras y cortinages, ab barreja de cotó ó sense, je sigan adornats ó adamascats, sempre que siguin fabricats ab fils tenyits avants de teixirlos; tapets y colxes de la mateixa classe.

146.—Passamaneria de cáñem, yute, lli, rami, etc.; cintas y galons.

(Continuad),

hidas en la següent forma: Directiva, Presidente, don Isidro Benavent; vicepresidente, don Joan Trany; tesorero, don Joan Casado; comptador, don Sebastià Baixeras; bibliotecari, don Frederich Soler y Catariñe; secretario, don Agustí Ferrer; subsecretari, don Andreu Andreu.—Vocals: don Juli Marial y don Salvador Vigo.—Consultiva: don Macari Planella, don Antoni Serra y Pujals, don Josep Plantada, don Ramón de Soriano, don Josep Deu y Baquells y don Joaquim Rivera y Cnadrinch.

En la sessió que aquesta tarde deu haver celebrat l'Ajuntament, a reunirse prou número de regidors se deu haver donat compte del conveni provisional que la comissió d'Ensenya ha suscrit ab los tenedors de las lánimas del Deute Municipal de la vila de Gracia, lo qual, para ser válit després d'aprobat per l'Ajuntament, ha de rebre la aprobació del Govern Central.

Aquest conveni conté las següents bases: Primera. L'Ajuntament de Barcelona no pot acceptar la consecuencia dels empréstitos contractats ab destí a las atencions d'Ensenya per lo Municipi de Gracia, sense que prèviament se completin los requisitos de que aquells careixen, y que han de donar als mateixos legalitat y eficacia.

Segona. Per a conseguir la legalitat de dites operacions se crida l'Ajuntament

de Barcelona acudirà al Govern en demanda de sa definitiva aprobació, fundant-se en que las mateixes reunían al ser acordadas las condicions necessaries para ser sometidas a tal sanció.

Tercera. Dits empréstitos deurán retrotraure para tots sos efectes, ab excepció del que fa referencia a la següent base, a la época de la seva creació, de manera que tindrán com a garantia única la que allavors se ls hi va otorgar, y lo temps de la seva duració, forma de pago dels interessos y manera d'amortisació serán los mateixos que s'van consignar en las condicions de la emissió respectiva, devontes fer constar aixís en la exposició a que s'fa referencia en la basa anterior, que l'Ajuntament elevarà al Govern. Oportunament sollicitarà també en la forma que procedi la correspondent autorisació para que puguin cotisar-se oficialment los títols de dits empréstitos.

Quarta. Tenint en compte la necessitat y procedencia, tant en lo concepte legal com en lo d'equitat, de que l'interés que devenguin los títols del empréstit de que s' tracta s'trobi en la major armonia possible ab los precedents sentats respecte a interessos en la contractació dels empréstitos realitzats ab la aprobació del Govern per los Ajuntaments de Madrid y d'aquesta capital, los tenedors del Deute d'Ensenya de Gracia s'avindrán a que s'reduzeixi al cinch per cent lo tipo d'interés

fixat para la mateixa en las condicions de la seva emissió.

Quinta. Los representants de dita tenedors s'obligan a recabar la adhesió dels seus representants a tates aquelles bases que requereixin son assentiment y en especial a la anterior, a qual efecte, un cop aprobadas las mateixas per l'Ajuntament y avans d'acudir a la superioritat als efectes previstos en la base segona, presentarán aquells en la dependencia respectiva d'aquest Municipi ls títols que representen para que s'fixi en los mateixos aquella adhesió per medi de la correspondent senyal.

Defuncions registradas en lo dia d'avuy: Districte del Hospital.—Rosendo Sories, 2 mesos, Rosa Canill, 60 anys, Franco Selant, 25 anys, Sinfonosa Bosch, 58 anys, Pan Ferreres, 64 anys, Josep Vila, 60 anys, Jacinto Badal, 10 mesos, Pere Garcia, 77 anys, Cristófol Serrano, 73 anys, Maria Ciurana, 26 mesos.

Districte de la Universitat.—Tresa Pons, 41 anys, Dolores Calero, 49 anys, Maria Mías, 63 anys, Ramón Paloma, 50 anys, Josep D'Ocón, 17 anys, Manel Martínez, 1 mes, Francisco Garcia, 54 anys, Joan Freixas, 15 anys y Josep Coll, 43 anys.

Districte del Institut.—Angela Miralles, 2 mesos.

Districte de la Llotja.—Narcís Font, 6 mesos, Antonia Costa, 78 anys y Francisco Terra, 9 anys.

Districte de la Barceloneta.—Josep Navarro, 54 anys, Pere Ruso, 80 mesos y Concepció Gimenez, 1 any.

Periódichs oficials

Gaceta de Madrid del dia 9 de Janer.—R. D. disposant que D. Cristófol Colan, duch de Veragua, porti la representació del Govern en l'acte del traslado dels restos de Colón a la Catedral de Sevilla.

—Concurs para ocupar las vacants de las cátedras de Aritmética, Geometria, Principis del Art de construcció y coneixement de materials de la Escuela de Arts y Oficis de Vilanova y Geltrú.

Boletín Oficial de la provincia de Barcelona del dia 11 de Janer.—Circular del governador a determinats Alcaldes recordant lo ordenat en altra circular del 17 de Desembre darrer.

—La Diputació Provincial anuncia la informació oberta respecte a la petició d'ausili feta per los Ajuntaments de Mur-llen, Masias de Voltregá y Sant Hipòlit de Voltregá, para la construcció d'un pont de ferro en la Ter, al objecte d'enllassar lo camí vellinal que uneix a aquestas poblacions.

GAZETA DE TEATRES

Romea

Ahir s'estrenà en aquest teatre la obra calificada per son autor d'«estudi sociològic», titulada «Aritmética».

No volem fer una exposició ó resum del argument, ni tampoch una crítica de la obra, perquè aquesta no s'ho val, ni nostres lectors se mereixen la molestia d'entendre per pessas menudas de cosa tan pobre... diguemho aixís.

«Aritmética», ni es estudi sociològic, ni drama, ni tampoch comedia, ni... obra de teatre tant sols. En alguns passatges fa recordar la manera d'Echegaray, per las situacions agafadas pels cabells, per aquells convencionalismes que a ningú convenen, hi ha en la obra cada inverosimilitat, que esculxeix, y algunas escenas d'una crueltat tan desecada, que creyem sincerament que no aixecaren protestes para que part del públic no era públic, y l'altre part no se n'han prou educh, tal vegada per esser en castellà y en vers (també castellà). Agafant solament la obra per son aspecte de moralitat, hi hauria moltíssim que censurar; pel cantó literari, res que aplaudir, y fins se li podria donar un memento, segun creu (ripi que plagio del drama ó lo que siga); com a finalitat, es sentencia de lo que s'creu exposar l'autor, nos quedem en albis para ferli favor, altemet, la condemniar ab horror (si ns la prenguessem en serio, que tampoch s'hi pot pendre). Es fi moral, una dona que para tornar al seu pare al bon camí se val de enamorar-lo. Convintement, premeditadament en demi-monde, no falsejada, no ab un fons de virtut y sola aparicions de vici, sinó ab tot lo cinisme d'una dona que posa a preu sas paraules, sas miradas y sas conrines? ¿Es que l'hi justifica la medid? Però, fora, llástima de temps gurlat en fer observacions d'aquest género per una obra que a trossos té una candides tal que fa riure, y altres una sanch freda en la exposició de vici, que repugna y fa mal. L'art no s'inspira sols en obras bones, pero tampoch cap en assumptes d'una degradació que esgarria com lo que formen en conjunt los personatges de «Aritmética». Los personatges no s'mouhen, parlan sempre lo que han de parlar, pero sense exponer-neit ni veritat, ni humanitat. Hi ha un matrimoni cinich, un parell de tipos, que xuclan lo que poden en la riqueza de una de las figuras de la obra, que deuen voler ser la nota còmica... y ni una trista vegada fan venir la rialla als llavis, pero si que hi portan lo fastich.

En consecuencia de tot aixó, l'autor fou cridat a las taulas, aplaudit, y se sentí inspirat para dirigir un discurs en que s'parlà una mica de tot; del templo de la gloria, de Espanya, de las armas españolas...

Y l'enyor Fola es qui menos culpa té de que s'vagin en lo Teatre Català obras com la seva. Qualsevol autor que ahir presencias la representació y l'«Éxit de Aritmética», se sent ab forns para posarse a escriure en nostra llengua; sabent que l'empressa d'aquell teatre té per estrenar bones obras de bons autors catalans, y posar en escena estudis sociològics de la manera de lo que ns ocupa ja més de lo que deuria y per aixó acabim! Cert es que lo Teatre Català decau ó que no prospera, ni passa de l'altura a que estava fa més de vint anys, descontentat contadas obras! Però no es menos cert que encara no ha sortit un empressari que compregua lo que es y lo que podria esser nostra literatura y la escena, y s'hi hagi proposat portar-la allà hont pot arribar.

Y més diriam, si no ns dolgués predicar en desert.

Un altre barrabassada de Madrid

Quant per los anys de 1875 y 77, los agricultors catalans demanaven, una y mil vegadas, una lley de defensa contra la

VARIETATS

Cura de drópe

Derreraient s'ha aconsellat per curar moltes malalties nervioses, lo permancer en lo lit una temporada més o menys llarga. Lo Dr. Manqu, director del manicomio de Santa Agnà, a París, fou lo primer en traure profit d'aquest mètode, obtinguent tan bons èxits, que tot seguit lo va empendre lo Dr. Latour en la sua clínica, haventse extès de tal manera i trovant tanta acceptació que actualment se utilitza a París, ab preferència per curar les malalties nervioses.

Dihuen que un general, que de resultas del procés Dreyfus devingué tan nerviós fins al punt de créure's perseguit per tot

arreu, s'ha restablert completament fent lit durant quatre setmanas. Si s'ha de créure lo general, aqueixa cura es molt agradable, puig lo seu mètode li permetia fumar, menjar i beure; resumidament, tot lo que volia i podia fer sense deixar lo lit. Lo general assegurà que de las vint i quatre horas del dia, n'havia aprofitat al menys catorze per dormir, y qu'en sa conseqüencia se trobà molt recomfortat. La cura ha tingut molta acceptació entre las senyores nervioses que aprofitan la ocasió per pendre lo thé en companyia de las sevas amigas, y per lluhirhi toilettes fetas expressament per aqueixos casos.

No deixa de ésser interessant lo determinar que las esmentadas «curacions» per medi del repós en lo lit» significan un retorn a las costums dels nostres antepassats.

En los temps de Lluís XIV las personas de llinatge s'passavan molt més temps en lo lit que nosaltres, que tant solament no fem us per dormir. Allavors es mobleaven las cambres y se guardian los llits ab gran luxe; en aqueillas s'hi esmorçava, s'hi robia los amics y las amigas, s'hi conversava y llegia, etc., y quant més llinatjes eran las personas, més temps permaneixien en lo lit.

Lo rey no s'levava may avans del dinar, que solia ésser a la una, mes ja desde las vint del mati li feyan companyia los cortesans preferits que gaudian lo dret de las petites entrées y la honra de ajudarlo en la seva toilette.

GEROGLÍFICS

III
MARQUES DEL XAROP.

TR LL LL

BARDOCO.

Las solucions dema

LOGOGRÍFIC NUMÉRIC

123456789 Comers
47689 Nom de dona
46513 Pés
93476 En lo firmament
46572 Part de que's compon lo mon
56197 Vert
4501 Numeral
9882 Part del mon
216 Animal
975614 Cástich
321456 Ofici
7914567 Ho son los reptils
679 En las masias

La solució dema

LOGOGRÍFIC COMPRIMIT

TAL

DELPIARQ

La solució dema

Solució al geroqlífic comprimit d'ahir

MARTELL.

GUANO PINKLEY ERNEST COULET

39, Ronda de Sant Pere, 39.--Barcelona

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Pinaros y Veracruz y además ab trasbord para Los Angeles, Puerto-Rico, Cuba y Estats-Units. La carga s'admet fins a dos dias abans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Saïd, Adén, Colombo, Singapore y Manila. La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Po.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servy de Tànger.—Lo vapor «Joaquín del Piolago» surt de Cádiz los dilluns, dimarts y divendres, para Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cádiz los dimarts, dijous y dissabtes.

Para més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

VAPORS TRASATLANTICHES de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Para Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortida a primera de Janer lo vapor:

MIGUEL M. PINILLOS

Admet càrrega y passatgers para ports citats y Canaries y ab trasbord a Veracruz, dominica conekement directa, para Tampas, Frontera, Campeche, Progreso y Coatzacoacoas.

La se reb en lo tinglado de la Companyia (moll nou).

Consignatari: Rómulo Bosch y Alsina, Plassa d' Antoni Lopez, 15, principal.

Ayguia Minero-Medicinal Natural de la Font

—PURGANT—

RUBINAT-LLORACH

20 ANYS D' EXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa deu: NO ES DE POU, com ho son moltes de sas similars. Única que purga immediatament a petites doses i sense irritació.

Combat maravellosament todas las malalties del aparat digestiu. S'emplea particularment para corregir las malalties següents: Constipació, cansadura de ventre, infarctes crònics del fetge y melsa, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y diptosis bilioses, febres tifoides, congestions cerebrals, afeccions herpéticas, febre groga, escrófulas (tumors frete), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portant aquest, escut ab lo nom de Rubinat, la firma y rubrica del DR. LLO-RACH en lo coll de las matexas.

LIQUIDACIO

D' Articles d' Escriptori, Dibuix, Pintura i Objectes para regalos

1, PLAÇA SANTA ANA, 1

Per cambi de local se liquidan fins al dia 15 del corrent Janer, els gèneros existents de dits articles.

GRAN REBAIXA DE PREUS

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

CALLICIDA ESCRIVÀ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com moltes de sas imitacions es innocent. Es fàcil d'usar: es toca dues o tres vegades l'ull de poll o duricia ab lo pinzellat encat en lo CALLICIDA cada volta que s'usa y al cap de 4 o 5 dias cau l'ull de poll.

Estoix, ampolleta y pinzellat, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Américas. A Barcelona, a casa del autor

Jaume Escrivà.

Jaume Escrivà, Farmacia de la Estrella.—Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d' Arolas, en front lo passatge de Medos)

NERVIOS

Curaçión segura de las enfermedades

NERVIOSAS

temanó al acreditado citat

POLIBROMURADO BERTRÁN

Prodot de las Epilepsias y tractado todos los dias por los médicos más eminentes en la epilepsia (mal de San Vito), histerismo, baile de San Vito, neuralgias rebeldes, migraña, palpitaciones de corazón, vértigo, temblores, agitación, insomnio, convulsiones, etc.

Se descomen de las curaciones que se han hecho

Vente FARMACIA BERTRÁN: Plaza de San Vito, 2-BARCELONA

FORA PEL MOIXI!

Los POLVOS COSMÉTICOS DE FRANCH trahen en pocos minutos lo pel de qualsevol part del cos, mate sas arrels y no torna a surtir. No irrita l'óvul. Aquest depilatori es utilissim a las senyores que tingan pel moixi (vell) a la cara y braços, perquè ab ell poden destruirlo.

Un pot: 250 pessetes. S'envia certificat per correu, si per endavant se reben 2,50 pessetas en librança de Giro mútuu o en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

VÍ AMARGÓS

Tónich nutritiu de Peptona, Quina Gris, Coca del Ferú y Vi de Málaga

Es lo millor dels tónichs y l'únic reconstruïent natural y complet. De gust sumament agradable y tolerat per los ventrells més sensibles, proporciona als sucs gastats los materials necessaris para fer una bona digestió. Excita la gana, activa la funció y fa recobrar las forces.

Lo VI AMARGÓS es lo vi dels convalescents, de las personas debilitadas, dels anèmics, y en general, de tota aquells individus que, agotadas las forces digestives, necessitan, no obstant, fer us d'un plan altament nutritiu y restaurador.

NERVIS

Para curar la Epilepsia (mal de San Vito), Corea (ball de San Vito), Histerich, Insomni, Migraña, Palpitaciones del cor, Pérdida de la memoria, Vértigo, Delirio, Convulsiones y demás malalties nerviosas, té fama universal lo

ELIXIR POLIBROMURAT AMARGÓS

No atorguen los brillantes diafanos ab que nos han honrat los más ilustres médicos d' Espanya y América. Demáñales prospectos.

GRAN FARMACIA AMARGÓS

Plassa de Santa Agnà, número 9.—Barcelona

Se desitja un local

AB FORSA DE VAPOR

capas 800 metres quadrats, baixos y pisos

Par escrit: A. S. 119, Rambla del Centre, 37,

Centre d'annuncis.

Esquelas mortuorias

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LLIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetes

en todas las librerias y en la A. de aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORES, NÚMERO 25, BARCELONA

Champagne Sardá DE REUS

Medalla d' or en varias Exposicions

La fabricació del Champagne a Espanya fou introduhida fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son successor D. R. Sardá Montseny ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÁ es sols comparable a las grans marcas francesas.

Probeu lo y os convencereu.—Demaneu lo per tot arreu

Tres classes: extra, superior y corrent.

En la classe extra n'hi ha de dols y sech.

Taller de Joyería DE B. CALLIS

Portaferriassa, número 25.—Plassa Cucurulla

Compra d' or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, etc.

de papeleras d'empayo dels Montse y Socorsals.

LA ESPANYOLA

BRUCH, 106

GRAN FÁBRICA DE COTILLAS

500 COTILLAS DE PRODUCCIO DIARIA

EXPEDICIO A PROVINCIAS Y A ULTRANAR

SECCIO ESPECIAL PARA LA VENDA AL DETAL

Las senyores que visitin aquest establiment trobaran agermanadas, la senyora ab la solides y la elegancia

Especialidad de las cotillas de tela abrotada ab un 50 per 100 de ventura

sobre todas las demás cosas d' Espanya

Ab un petit avís, anirá una oficial a pendre la mida a domicili.

CLINICA-MANAUT DISPENSARI PUBLICH

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y domes

Curació de las malalties que dependeixen del embràs, del part y del part.

Tumors, llogos, fistulas, erupcions, callosos, hemorroides, alteracions

qualis, tractaments funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial para las malalties de la dona: de la illa

CONSULTA GENERAL, para tote classes de malalties d' homes y de d' a.

HABITACIONS PARA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultativa. Servy permanent.—Aspiras, comedidas, Uro-

tricia, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pla primer.

LLIBRERIA DE FRANCISCO PUIG

Plassa Nova, 5, Barcelona

Plano de Barcelona y pobles agregats.

Plano de Barcelona y pobles agregats (edició reduhida).

Plano de Catalunya, 16 per lo títol coronel de R. M. don Ramón

Morera

Plano de la reforma de Barcelona (proyecto Baixeras).

Guia Diamant de Barcelona (edició de butxaca).

Guia Diamant de Montserrat (edició de butxaca).

Una afillada del poble

NOVELA RUSA DE P. W. SASSODIMSKI

mitja hora, la cabanya s'illuminà de sobte. Parmentí s'espertà del tot y vegé a la seva nora ja llevada, en mitj de la cambra, badallant y gratantse la esquena. Aixecà luego una toya al ayre y mirà ab estanyesa y espant cap a l'estufa.

—¿Què hi ha? ¿Què passa? demanà l'vell aixecantse ab pena del lit.

—Oh! ¡sagrè! zàhont es la pelegrina? di-gué estranyada y mitj adormida.

—Crech que deu estar dormint—respon-gué lo vell.—¿Quina altra cosa vols que fagis?

—Ja no hi es demant de l'estufa—cridà la nora ab estranyesa, y ab cert temor superstitiós.

—Miraho be—ordenà Parmentí.

La nora se fregà ls ulls, va moure la teva perquè cromés millor, s'acostà a l'estufa y escorcollà tots los recons.

—No, no, aví, no hi es—cridà ab crexent terror, obrint enormement los seus ulls mitj adormits.—De veritat, no hi es.

—Per això no has de cridar d'aquest modo—observà lo sogre.—¿Y està tremolant? ¿Que tens por? Provablement haurà sortit al pati; ves a mirarlo.

La jove va fer lo que li manavan y torna desseguida.

—Tempech hi es al pati: vos juro que no hi es. Hi mirat ab molt cuydado y no hi he vist a ningú.

Una esgarriantansa corregué per tot lo seu cos.

—¿Que la santa creu nos protegeix!—murmurà Parmentí ab inquietut.—¿Ahont haurà anat la infelsa ab aquesta tempesta?

Apenas digué aquestes paraules, se senti la veu de la criatura que jeyà sobre la estufa.

—Ja t'he deysa—exclamà Parmentí completament tranquilitzat.—Mentres estigui aquí la criatura, la seva mare no pot ésser lluny.

S' aixecà del lit, fells per haver trovat un argument que li semblà indiscutible. Lo bon Parmentí tenia una consciencia senzilla y tranquila; mes la nora no's quedà convençuda de cap manera.

—La criatura be es aquí, pero per això

no cabem abont anat la mare. ¿Si l' hagués abandonada?

—¡Deu meu!—barbotejà l' vell.—¿Que Den esguart de semblant aventural... Es impossible que 'ns digui que no legi tingut cap desgracia! Es necessari averiguarho.

Parmentí despertà los seus dos fills, y poca estona després tota la casa estava alerta.

Tot seguit se comensaren las averiguacions. Lo pati, lo corral y 'ls estables foren cuidadosament escorcollats, no aventant després cap dubte de que l' estranjera havia fugit. Lo carrer del poble estava solitari; no s'hi pogué tampoch trovar ningú més enllà, éssent impossible reconèixer en loch cap trepitjada per motiu d'estar lo terreny completament amarat.

Comensava a ferse jorn en lo llunyà horitzó, més lo cel seguia covert de negres nuvoladas.

Parmentí y los seus fills permaneixien indecisos a la sortida del poble guaytant envers lo camí que sortia tot seguit

de las derreras casas del poble para perdres en lo bosc de pins.

Aqueixa carretera conduhia a Wiatka, y més enllà cap a las montanyas sibèrianas, cap al país de las pedreras, dels extats y dels malfactors, que en llenguatge popular s'anomenava «epicapedreras».

Si la estranjera no havia mentit, si realment havia volgut anar a Wiatka, calia que seguís aquell camí. En cas contrari...

—Més no! No's concebia qu' aquella esllan-guina dona hagués emprés expressament lo viatge a Petriajovo para desembrassar-se de la seva filla. Sens dubte havia agafat lo camí de Wiatka, y puig que no podia ésser gaire lluny res n' era més fàcil que conseqüencia.

Tot lo més podia haver caminat tres o quatre versos puig las dones de ciutat no son gaire caminadoras; además aquella, semblava tan fatigada, tant aixafada a la nit avans! A cavall era també molt fàcil conseqüencia; mes si la desconeguda havia fugit agraïent, sens dubte s' amagarà.

Lo vell y los seus fills sabien molt bé qu' era impossible seguir a ningú dintre dels boscos de Petriajovo, que tenen una extensió de més de cent cinquanta versos. En

ells no s'hi trova cap clau, ni una cabanya habitada, ni esiguera una casa postas y si tan solament tres o quatre racas para poder acollirhi lo vent cas de tempestats, grans nevadas y dels llopes.

¿Com fora possible trovar un feliç semblant lloch tant feréstec? Al més petita ramor sospitosos s' descomençava la carretera y 's veuà lliure de qualsevol cació: lo bosc l' acullia en son munt violable, y seria bojeria voler brirla allí.

Parmentí, després de rumiar estona ab la mirada fixa vers lo camí que tenia qu'haverse allunyat de la nora, feu un gesto qu' esmorçava d'ánima com si volgués dir: «No que fer: resignémnos», y acompanysat los seus fills s'n tornà cap a casa.

Quant entraren a la cabanya prop del foc a la noyeta abandonada totespeterneant s'havia desfet tota y's pellingots, quedantse una nora amargament.

Anuschka, la nora de Parmentí, estava allestant lo seu fillot, donat lo pobre criatura.